

ВІНИЧУК СТЕПАН МІЛЕНТІЙОВИЧ

Степан Мілентійович Віничук — заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор, член Європейського неврологічного товариства.

У 1957 р. закінчив з відзнакою лікувальний факультет Київського медичного інституту імені О.О. Богомольця.

З 1957 по 1959 р. — лікар-невролог Шепетівської районної лікарні Хмельницької області, з 1959 по 1961 р. — ординатор, а потім завідувач неврологічного відділення Київської обласної клінічної лікарні. З 1961 по 1965 р. працював начальником неврологічного відділення Республіканської лікарні Міністерства внутрішніх справ України. У 1966 р. пройшов за конкурсом на посаду молодшого співробітника відділу клінічної неврології науково-дослідного інституту клінічної медицини імені М.Д. Стражеска. У 1969 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Деякі неврологічні питання лікування хворих на гіпертонічну хворобу».

З вересня 1969 р. працював у Національному медичному університеті імені О.О. Богомольця: з 1969 по 1976 р. — асистент кафедри нервових хвороб, з 1976 по 1989 р. — доцент кафедри. У 1988 р. захистив докторську дисертацію «Мозковий і системний кровообіг при ішемічному інсульті». З травня 1988 р. — професор кафедри, а з 1992 по 2011 р. — завідувач кафедри неврології НМУ імені О.О. Богомольця. З 1990 по 1992 р. працював деканом, а потім проректором з навчальної роботи іноземних студентів, з 1993 по 1996 р. — проректором із міжнародних зв'язків університету.

Наукові інтереси: судинні захворювання нервової системи, демієлінізуючі захворювання, питання історії вітчизняної неврології. Упродовж 19 років був науковим керівником Неврологічного центру міської клінічної лікарні м. Києва, а також майже 10 років очолював Український центр розсіяного склерозу.

Багато що в сучасній неврології професор С.М. Віничук запропонував уперше. Новації та оригінальні розробки: вперше розроблений і впроваджений у клінічну практику принципово новий науковий на-

прям — системний підхід до вивчення судинних захворювань головного мозку, який отримав визнання серед науковців різних країн (А.с. № 1210834 ССРСР, 1985 р.); описані основні типи системно-церебральних гемодинамічних порушень гострого періоду ішемічного інсульту, з урахуванням яких розроблений і впроваджений у практику охорони здоров'я спосіб лікування пацієнтів із цією патологією (1987 р.); уперше в Україні описав типи гемодинамічної трансформації інфаркту мозку, запропонований спосіб лікування; вперше у країнах СНД визначені основні патофізіологічні механізми розвитку симптому втоми у хворих на розсіяний склероз, запропоновані методи діагностики та лікування проявів втоми; розроблена шкала оцінки в балах тяжкості нейрогенної дисфагії в гострий період мозкового інсульту з використанням клінічних критеріїв, а також прогностична шкала розвитку інсульту після перенесеної транзиторної ішемічної атаки; запропонував класифікацію транзиторних ішемічних атак.

нової атаки; запропонував класифікацію транзиторних ішемічних атак.

Автор 370 наукових праць, серед яких 12 монографій, 6 навчальних посібників, 3 підручники для студентів вищих навчальних закладів: «Нервові хвороби» (2001), «Неврологія» (2008), «Неврологія» (2010), 2 патенти на винахід, 31 деклараційний патент на корисну модель. Підготував 5 докторів і 8 кандидатів медичних наук.

Брав участь у роботі багатьох європейських наукових конгресів, конференцій, всесвітніх конгресів неврологів. В останні роки наукові дослідження присвячені вивченню механізмів розвитку транзиторних ішемічних атак, їх лікуванню та профілактиці. Окремі фрагменти цих розробок доповідались на міжнародних конгресах і отримали схвальну оцінку науковців. Результати досліджень узагальнені у нещодавно опублікованій монографії «Транзиторні ішемічні атаки» (2014).

Нагороджений медаллю «За трудову доблесть», «50-років перемоги у Великій Вітчизняній війні», грамотою Президії Верховної Ради України. ■